

ring, som er Beværternes Ideal, hvilket jeg ogsaa principielt slutter mig til, hvad jeg har haft Lejlighed til at udtale baade her og i Udvalget. Selv om dette Spørgsmaal ikke kommer til at ligge for i det store Beværterlovsforslag, vilde det efter min Mening være den bedste Ordning, og naar man fik den, tror jeg, man var vel rejst.

Det ærede Medlem fra Nibe mente endelig, at der ikke var nogen Sandsynlighed for, at dette Ændringsforslag kunde gaa igennem, da Tiden var saa kort, idet man maatte have det igennem det andet Ting allerede i Morgen ved tre Behandlinger. Jeg tror ikke, det høje Lands-ting vil stille sig mindre sympatetisk overfor dette Krav, end vi kunne gøre, i alt Fald ved jeg, at der i det andet Ting er Sympati for at imødekomme det Ønske, der er udtrykt i Ændringsforslaget, og naar man har samme gode Mening der, som jeg mener kunde være til Stede her, skulde det være mærkeligt, om man ikke kunde faa dette Ændringsforslag gennemført, naar man ikke hænger sig for stærkt i Paragrafferne, men betragter det som Gennemførelsen af en Retfærdighedshandling, ved hvilken det bliver en Del Mennesker muligt at fortsætte deres Erhverv, uden at det skader nogen.

Kvist: Det er vanskeligt at blive rigtig klar over, hvad det ærede Medlem for Københavns 13de Valgekreds (Meyer) egentlig vil. Han talte om Beværterforeningens Formands Udtalelser, men jeg synes, det ærede Medlem gav mine Udtalelser sin fulde Tilslutning. Ganske vist brugte det ærede Medlem nogle andre Vendinger, men vi ere enige om — det fremgik af hans Udtalelser —, at vi have for mange Beværtninger, og det er ønskeligt at faa deres Tal indskrænket, hvilket han fremhævede vilde kunne ske derved, at man stiller strengere Fordringer til Lokalerne.

Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkninger om, at Vedtagelsen af Ændringsforslaget skulde være en simpel Retfærdighedshandling overfor visse Beværtere, og at man ikke skulde hænge sig i Lovens Paragraffer, vil jeg sige, at det kunde være rigtigt, hvis det ikke stod i nødvendig Forbindelse med Kommissionsforslaget. Men det er netop det, det gør, og derfor kan man ikke vedtage disse Bestemmelser. Det ærede Medlem siger, at man forrykker ikke ved dette Ændringsforslags Vedtagelse Forholdene i øvrigt. Jo, det er netop det, man gør. Man vil derved i allerhøjeste

Grad gribe forstyrrende ind i de øvrige Bestemmelser. Derfor vil jeg meget bestemt advare mod at vedtage dette Ændringsforslag.

Det ærede Medlem siger, at man i det andet Ting nok vil vedtage Ændringsforslaget, naar vi vedtage det, da det kun er en Retfærdighedshandling. Dertil vil jeg sige, at en Retfærdighedshandling tror jeg ogsaa, det andet Ting vil være med til, men vi maa huske, at hvad der her foreligger til Vedtagelse, har det andet Ting en Gang vedtaget, og der er jo altid noget større Sandsynlighed for, at et Ting, naar det en Gang har vedtaget visse Bestemmelser, ogsaa vil være med til at give sin Tilslutning til deres Fornyelse for et kortere begrænset Tidsrum. Stiller man derimod Forslag om ny Bestemmelser, om hvilke man ikke kender det andet Tings Mening, og som det andet Ting ikke har haft Lejlighed til at undersøge eller overveje, er der ikke den samme Sandsynlighed for, at det andet Ting glat væk vedtager dem. Jeg vil derfor bestemt fastholde min Anbefaling af, at vi stemme mod Ændringsforslaget.

Meyer: Jeg skal til det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) blot tillade mig at sige, at selv om man vil gaa ud fra, at Kommissionsforslaget skal være det, der er det egentlige Grundlag for alt, hvad vi foretage os i denne Sag, er det ikke givet, at Kommissionens Forslag skal være noget fuldstændig urørligt for os. Der kan dog være nogen Mulighed for, at man kan afvige fra Tanker, der ere indeholdte i Kommissionens Forslag.

Birck: Maa jeg spørge den højtærede Ordfører: Ifald Landstinget viser sig villigt til at indsætte en Ændring som den, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 13de Valgekreds (Meyer) og flere, vil saa den ærede Ordfører anbefale at vedtage Landstingets Ændring?

Kvist: Jeg maa jo gaa ud fra, at det er det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgekreds (N. C. Christensen), der er Ordfører for sit Parti. Jeg har ikke den Ære at være Ordfører for andre end mig selv. Jeg haaber, at jeg udtaler en Anskuelse, der har overvejende Tilslutning her i Tinget, men Ordfører er jeg ikke i dette Tilfælde. Naar det ærede Medlem for Københavns 13de Valgekreds (Meyer) synes at ville lægge det ind i mine Udtalelser, at man ikke maa gennemføre